

CERVELLÓ
HIVERN 2020
NÚMERO 28

S AU LL Ó

Retalls d'història
L'AMPOLLA D'ANÍS DEL MONO

Cervemakers
ESPAI COL-LABORATIU I
DE FABRICACIÓ DIGITAL

El conte de la Sara
EL MISSATGE DE LA NATURA

La Calaixera
FA 20 ANYS QUE TENIM 20 ANYS

travessarem observant diverses construccions més i accedirem a un camí que ens durà al punt geodèsic situat al cim del Montmany de 498 metres d'altitud, la segona cota més alta del municipi de Cervelló, després del Puig d'Agulles de 653 metres, segons ens detalla l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya. Seguirem la nostra ruta per un estret, però bonic sender que ens portarà a l'altre costat del Montmany fins a la cinglera. Si aneu amb nens, tingueu especial precaució abans d'arribar a aquest punt, car es pot arribar fins al límit del precipici. Les vistes són espectaculars: l'hotel Can Rafel i la urbanització, en primer pla; Corbera, Fontpineda i Molins de Rei en un pla mitjà; i al fons Montserrat, La Mola, Collserola i les muntanyes del Prepirineu. Busqueu entre les pedres planes uns gravats fets per la Unió Excursionista de Catalunya. Baixarem molt bruscament per la dreta i ens dirigirem finalment al punt de partida en el pàrquing de l'hotel.

Igual que les anteriors rutes, està disponible a l'app Wikiloc, usuari ferminfm54, amb el nom Ruta piedra seca. Sauló, desembre 2020.

Porteu bon calçat, aigua i gaudiu de la passejada!

Aquest recorregut ha estat possible gràcies a Gaudim Cervelló, grup a què pertanyo, per la seva implicació en el referent a la pedra seca. Gràcies al seu esforç setmana rere setmana podem gaudir de la localització, conservació, catalogació i divulgació d'aquest tipus d'arquitectura rural tan lligada a Cervelló.

Josep Madaula, el pintor mestre

Per Gemma Nogueroles

La pròxima exposició-diàleg que tenim previst oferir-vos l'equip de Segle Nou es la de Josep Madaula, un personatge excepcional que vaig conèixer com a professor de l'Escola Massana.

Anònim, carbó sobre paper

En Josep Madaula tenia la vocació de pintor des de ben petit. Es va formar com a dissenyador gràfic, però ben aviat va descobrir la seva autèntica vocació: la pintura. L'any 86 va decidir combinar docència i pintura. Va ser una decisió econòmica, però sobretot responia al convenciment que el que podia aportar als alumnes, la seva experiència, difícilment ho trobarien en les classes teòriques.

En Josep Madaula amb la seva obra ens descobreix la intimitat del territori; ens convida a mirar els espais i les persones que ens envolten, amb l'orgull de qui defensa la proximitat quotidiana per extreure'n la singularitat i la bellesa d'una obra d'art.

En Josep forma part d'una família plena d'artistes, cosa que permetrà un diàleg excepcional amb el seu germà, l'actor

i dramaturg Ramon Madaula amb qui comparteix projectes i mirades. L'objectiu dels diàlegs de Segle Nou, creuar les visions i mostrar les interaccions de diverses disciplines artístiques, en aquest cas contarà amb la participació d'aquests dos protagonistes excepcionals.

En Josep Madaula ens fa unes reflexions a to d'aquesta exposició:

A mesura que vaig fent anys el meu interès per la pintura és anar més enllà de la pròpia pintura, amb una elaboració lenta, cercant el silenci i l'harmonia dins el quadre, la poètica i l'evocació.

El resultat de la feina que he anat fent es podria englobar dins de la corrent figurativa de llarga tradició i solvència.

El que ara m'ocupa és com podria incorporar la figura humana en el meu treball pictòric. Fins ara he treballat més els espais interior i els exteriors, sense el cos humà.

En l'exposició ens trobarem un grup d'obres d'espais buits que han estat o que estan habitats i, un altre grup en què la figura humana està present; la trobem sola, en repòs, sense moviment; evito de moment compondre escenes de diverses figures, per fugir de la teatralitat narrativa, intento tractar-la com una forma més de les que componen el quadre.

Piscina Cesc- Teresa, oli sobre tela

Festival d'Estiu 2020

Organitzar l'exposició d'aquesta manera ens permetrà contrastar les dues propostes.

Amb el meu germà Ramon, actor i dramaturg, conversarem. Em fa especial il·lusió poder fer un debat on podrem parlar dels nostres punts en comú a l'hora de generar una obra. Els dos ens fixem el misteri de la domesticitat la quotidianitat o el costumisme. I es a partir d'aquí que podem enlairar les intencions creatives. Darrerament he col·laborat amb l'escenografia de l'obra Els Brugarol, de la qual el Ramon és l'autor.

He d'agrair a la Gemma Nogueroles i a l'equip de Segle Nou, el seu entusiasme malgrat la situació difícil que tots estem patint, per continuar amb la tasca d'organitzar actes culturals.

Cal Tit, oli sobre tela

Aquesta exposició-diàleg estava prevista per al mes de desembre, però, ateses les circumstàncies, hem decidit amb el Josep estar pendents de les restriccions per poder oferir un aforament i format idoni perquè l'esdeveniment llueixi com mereix.

Com sabeu, des de la fundació de Segle Nou, aviat farà 30 anys, les exposicions i els concerts formen part de L'ADN de l'entitat i ens hem esforçat per oferir a Cervelló la más alta qualitat artística i musical en els dos àmbits, canviant el talent que tenim a Cervelló amb el que busquem arreu. En aquesta línia, destaquem les pròximes exposicions a càrrec de Javier Puertolas, Rosa Permanyer i Lourdes Moreno Flamarich, aquesta última en format projecció sobre la façana de l'Ajuntament.

Com ja hem fet amb el festival d'estiu, intentem recuperar la normalitat també amb les exposicions, per retrobar-vos ben aviat!

Per Adrià Pasqual

Un cop finalitzat el Festival d'Estiu 2020 em permetré de fer una petita reflexió personal per poder observar en perspectiva i efectuar una valoració totalment subjectiva dels esdeveniments.

En els seus inicis, el festival constava de cinc concerts a l'església de Santa Maria de Cervelló i es va programar a l'estiu (com el seu nom indica). Malgrat les dures conseqüències de la pandèmia causada pel "COVID-19", amb força antelació, ja vam poder conèixer les mesures preventives efectuades per la Generalitat de Catalunya per poder frenar l'expansió d'aquest virus. Això ens va afectar directament al sector cultural, ja que es va haver de suspendre, cancel·lar o posposar tota activitat cultural de caràcter presencial. Si ens hi posem a pensar estem jugant amb la situació econòmica de molta gent que es dedica professionalment a aquest sector. Un sector on en una situació de normalitat ja és prou difícil professionalitzar-se i poder subsistir econòmicament, ja que és considerat sempre el més prescindible de tots. Malgrat aquestes dures restriccions ens vam activar i vam pensar quina seria la millor manera de solucionar aquest daltabaix que acabàvem de patir.

Finalment vam decidir de posposar el festival a la tardor, entre els mesos de setembre i octubre amb unes altres característiques.

Vam haver de deixar per un altre any la nostra estimada església de Santa Maria de Cervelló a causa del seu aforament reduït i efectuar els concerts

a l'església parroquial de Sant Esteve. Aquesta decisió permetria un major aforament i una millora efectiva de la separació física entre el públic assistent.

Dels cinc concerts prèviament agendats i programats, en van quedar tres. Amb les mesures aplicades al sector de la cultura no podíem assegurar la totalitat. Tot i això, vam tenir el plaer de comptar amb el pianista **Jordi Camell, el Trio Capmany i el Quartet Ressonància**, en els tres concerts que formen el passat Festival d'Estiu 2020.

Per al primer concert vam comptar amb el pianista **Jordi Camell**, un pianista format amb una gran experiència professional i interpretativa, que ens va fer redescobrir obres de Beethoven, Schumann, Granados, Mompou i Brotons, però la gran sorpresa fou que per l'últim tram del seu programa tenia pensat oferir-nos un seguit d'obres de la seva pròpia composició. El concert va captar l'atenció continuada del públic al demanar que no s'aplaudís fins al final i en veure la capacitat interpretativa de l'excel·lent tria d'obres amb el valor afegit de poder escoltar i sentir peces de pròpia composició. El concert va finalitzar amb una interpretació de'n **Jordi Camell** d'un fragment dels "Valsos poètics" de Granados.

En el segon concert vam poder gaudir del **Trio Capmany**, format per Pau Roca a l'oboè, Joan Roca al clarinet i Clara Canimas al fagot. Els components del trio ens van mostrar la manera de compondre i entendre la